

[Tommy Dinesen]

4-årige periode blev der fyret 1.700 mand; noget tilsvarende gør sig gældende hos privatbatterne. Samtidig med at vi leder efter arbejdspladser, fyrer vi folk inden for det offentlige.

Den 4-årige aftale, der nu bliver forhandlet i al hemmelighed, vil SF have ned i salen til debat, og det er netop for at forhindre, at den slags bliver aftalt om natten eller i hemmelighed. For det strider jo mod det, som man går og siger er så godt i denne finanslov. Det er jo ikke rigtigt. Man gør jo bare det modsatte; man gør det bare på et senere tidspunkt.

Hvis jeg skal være konkret, kan jeg fortælle, at jeg blev ringet op forleden dag af nogle mennesker – det er selvfølgelig ikke nogen af dem, der ryger ind i avisoverskrifterne, men det drejede sig altså om 17-18 mennesker i DSB. De bliver nu fyret, nogle af dem i Århus, nogle af dem i Kalundborg, fordi der skal spares; det er det, man antager chefer til. Der bliver flere chefer, der bliver færre af de andre.

Hvad har de så fundet ud af? Ja, jeg bruger dette eksempel, fordi der er ret mange, der har bil og har prøvet at køre om bord i en færge. Hvad skal der nu ske? Jo, man skal ikke længere stoppe, før man kører om bord. Man skal gå op i cafeteriet og købe sig en billet. DSB-folkene ryster selvfølgelig på hovedet, ikke fordi de bliver arbejdsløse, men fordi det giver så mange muligheder for snyd.

Det er jo det, der ligger i de mange offentlige besparelser: man sparer bare, og så kører den derudad. Sidste gang, man lavede en 4-årig aftale, var der noget med, at »Peder Paars« og »Niels Klim« skulle sælges. Finansministeren fortalte mig, at det var en god business. Men de 750 mio. kr. er bare væk. 750 mio. kr. er bare væk! Det er derfor, vi gerne vil have, at disse ting diskuteres her i salen.

Jeg vil også godt gøre opmærksom på, at vi i en forespørgselsdebat har vedtaget – der er i hvert fald flertal for det – at der skal købes nyt materiel til privatbatterne. Det er nu blevet væk. Jeg hørte godt, at De Radikale nævnte det. Det med det nye materiel er nu blevet væk, men det er der altså flertal for, og vi vil ikke være med til, at det bliver forhandlet andre steder end her. Vi vil i hvert fald have offentlighed om disse ting.

Det allermest forargelige, hr. finansminister – eller, det må man vist ikke sige ...

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Nej, det må man ikke sige.

Tommy Dinesen (SF):

Det allermest forargelige er måske, at det de sidste 5-6 år fra finansministeren og også fra regeringen har lydt: Til næste år kommer der gang i den! Flere i arbejde, flere i arbejde! Nu kommer vi altså hen i 1994, måske 1995. Der kommer ikke flere i arbejde; jeg tror ikke på det. Jeg ville gerne tro på det.

Jeg tror – desværre – at i år 2000 er der 300.000 eller 400.000 arbejdsløse i dette land, og det vil vi aldrig komme ud af, hvis denne regering fortsætter på samme måde, som man har gjort hidtil.

Arne Melchior (CD):

CD's fortrinlige finanslovsordfører var i sin tale i dag også inde på, at CD finder, at en velbemandet og velfungerende offentlig sektor er en vigtig forudsætning også for den private sektors trivsel, hvad enten det gælder de private familier og borgere eller det private erhvervsliv.

På den baggrund og med dette som udgangspunkt mener jeg ikke, at vi kan undlade i dagens debat at nævne en af de sjældne – heldigvis i nyere tid sjældne – overenskomststridige arbejdsnedlæggelser, der i disse dage og endnu i disse timer foregår inden for det københavnske postvæsen. Jeg ved, at der skulle falde dom i Arbejdsretten i eftermiddag; jeg kender ikke dens udfald. Men jeg må advare de pågældende, der laver denne arbejdsnedlæggelse på en måde, der tager ordentlige, fredelige danske borgere som gidsler på en helt uanstændig måde. Hvis ikke de pågældende medarbejdere i den offentlige sektor kender, om jeg så må sige, deres besøgstid eller tiden for ret postudbringelse, så undergraver de tilliden til den etat, som jeg vil erklære mig som en personlig ven af, og som er en væsentlig forudsætning for, at det samfund, vi lever i, har så fornem en funktionsduelighed, som tilfældet er.

Samfundet må beskytte virksomheder og familier i vitale interesser. For strejkens årsag er såmænd ingen anden, end at man har bedt de dertil ansatte personer om at udbringe de breve, de får penge for at udbringe. Og når de har nægtet det, skal der selvfølgelig skrives disci-